

РЕШЕНИЕ

№ 3828

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2830** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Агенция „Митници“, чрез старши юрк. В. Я. срещу Решение №24379 от 27.01.2020г., постановено по НАХД № 18720/2019г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/ 11-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ №2792/19.09.2019г., издадено от началник на отдел в ГД „МРР“ при ЦМУ, в частта, с която, на основание чл. 126, ал. 1, т. 2 ЗАДС, на [фирма] била наложена имуществена санкция по чл. 126, ал. 1 ЗАДС, а търговецът бил лишен от право да упражнява търговска дейност с акцизни стоки, за срок от един месец.

В жалбата касаторът твърди, че първоинстанционният съд при постановяване на своето решение неправилно е приел, че е налице съществено процесуално нарушение, което е засегнало правото на защита на санкционираното лице. Сочил, че посочената неточност при изписването на размера на имуществена санкция в допуснатата техническа грешка, изразяваща се в разминаване в цифровото и словесното ѝ изписване. Изтъква, че при съставяне на НП изрично е посочено правното основание, въз основа на което е наложена санкцията- чл. 126, ал.1, т.2 от ЗАДС и отделно от това е отбелязано, че същата е в минимален размер, който според посочената норма е именно 2000 лв. Оспорва се тезата на районния съд, че

допуснатото несъответствие представлява съществен порок, което е довело до засегнато право на защита на дружеството. При тези доводи се иска от съда да отмени процесното решение, като вместо него постанови друго, с което да върне делото за ново разглеждане пред друг състав на СРС.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. В., който поддържа жалбата. Прави възражение за прекомерност на претендираните от ответника разноски.

Ответникът по касация – [фирма] се представлява от адв. Д., който моли съда да отхвърли касационната жалба като неоснователна, а решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Представя писмени бележки и опис на разноските, които моли да му бъдат присъдени.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна и доказана и като такава моли да бъде уважена.

Административен съд София-град, XVIII-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

За да отмени НП, районният съд е приел, че при съставяне на НП в частта, с която, на основание чл. 126, ал. 1, т. 2 ЗАДС на [фирма] била наложена имуществена санкция по чл. 126, ал. 1 ЗАДС, а търговецът бил лишен от право да упражнява търговска дейност с акцизни стоки, за срок от един месец, е допуснато съществено процесуално нарушение, което в значителна степен е нарушило правото на защита на санкционираното лице и което не може да бъде отстранено в съдебната фаза на административнонакателното производство. Цифровото изражение на наложената имуществена санкция е „2 000 лв.“, докато словесното фигурира като „хиляда лева“. В своите мотиви, СРС е посочил, че волята на наказващия орган досежно размера на санкцията не е ясна и еднопосочна, което е довело до съществен порок на атакуваното наказателно постановление.

Така постановеното решение е правилно.

Действително в обжалваното НП е допуснато разминаване между цифровото и словесното изписване на размера на санкцията. Посочено е цифрово изражение на санкцията – 2 000 лева, а с думи е изписано – хиляда“ лева. Така допуснатото нарушение при издаване на наказателното постановление е от категорията на съществените, тъй като засяга правото на защита на санкционираното лице. При така констатираното противоречие между цифровия и словесния израз на наложената санкция, волята на административнонаказващия орган не е обективирана ясно и еднозначно, което е основание за отмяната на наказателното постановление поради нарушение на разпоредбата на чл.57, ал.1, т.7 ЗАНН. Констатираната незаконосъобразност не може да бъде отстранена от съда. Налице е неяснота досежно размера на наложеното наказание, която по правни последици може да се приравни до липса на наложено наказание. Това е така, тъй като нито за наказаното лице, нито за съда е ясно, какъв е размерът на наложената имуществена санкция, за да може да се прецени дали правилно е определен той. Това затруднение се засилва и от обстоятелството, че минимумът на имуществената санкция за нарушение на чл. 126, ал. 1, т. 2 ЗАДС е 2000 лв., а максимумът 4000 лв., докато словесното изписване на

санкцията в наказателното постановление е под предвидения минимум от 2000 лв., а именно 1000 лв. Не може да се приеме, че посочването на разпоредбата, въз основа на която е наложена санкцията за дружеството, както и отбелязването в НП, че същата е в минимален размер внася яснота и не възпрепятства досежно волята на наказващия орган.

Констатираното процесуално нарушение е съществено, тъй като е нарушило правото на жалбоподателя да разбере какъв е размера на наложеното му административно наказание глоба. Нарушението препятства възможността от по-нататъшен контрол за правилност на атакуваното наказателно постановление. По тази причина се явява основание за отмяна на НП като незаконосъобразно.

При този изход на спора съобразно разпоредбата на чл.63, ал 3 ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. Предвид съевременно направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника, съдът следва да му присъди разноси за адвокатска защита пред АССГ на основание чл.63, ал.5 от ЗАНН, в претендирания и доказан размер от 250 лева. Съдът счита, възражението на касатора за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение за неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл.63, ал.4 ЗАНН, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата, т.е. приложими са критериите, разписани в Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /Наредбата/. Съгласно чл.18, ал.2 от нея за процесуално представителство, защита и съдействие по дела срещу наказателни постановления, в които административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл.7, ал.2 върху стойността на санкцията. В настоящия случай е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева и съобразно правилото на чл.7, ал.2, т.2 от наредбата минималният размер на възнаграждението за една инстанция е 250 лева. В този смисъл заплатеното от дружеството адвокатско възнаграждение не е прекомерно и възражението в тази посока е неоснователно.

С оглед изложеното, настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен Съд С. – град, XVIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №24379 от 27.01.2020г., постановено по НАХД № 18720/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“, със служебен адрес: [населено място], [улица] да заплати на [фирма],[ЕИК] съдебни разноси по делото в размер на 250 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове:1.

